

SYSKONBANDET

Medlemstidning för Kristna synskadades förening Syskonbandet

Historisk resa genom Sörmland
Kristen radio – IBRA Radio
Narola Olsson skriver om sitt äventyr i Indien

S:t Botvids kyrka, Oxelösund
Foto: Ronny Gilderskär

Från verksamhetsledaren

När du har denna tidning i din hand så har Syskonbandets storhelg av gemenskap och årsmöte på Tollare ägt rum. Tidningen gick dock till tryck redan före dessa dagar varför ni läsare måste hållas på sträckbänken tills nästa nummer kommer ut och ni då får upplysning om vad som hände dessa dagar, hur styrelsevalet föll ut och vilka beslut som fattades.

Beslut fattas givetvis inte i vår förening endast vid årsmötet, men särskilt stora frågor, sådana man anser kan ha avgörande betydelse för föreningens utveckling och för alla medlemmar. På liknande sätt har vi alla nog upplevt våra egna liv. Vi tar små och större beslut dagligen men så ibland, en gång på ett år eller med ett par decennier emellan, ställs vi inför riktigt stora beslut som kan kännas avgörande för vilken riktning livet ska ta efter valet. För dig som nu i början av juni tar studenten så kan det handla om vad som ska hända till hösten. Ska du satsa på en utbildning och i så fall vad? Du som just nu är utan jobb eller praktik. Ska du söka jobb på en annan ort och flytta till okänd plats bland okända människor? Än svårare vägskäl av val än så hamnar vi inför och emellanåt blandar vi in andra personer i vår angelägenhet för att höra deras synpunkter med hopp om att det kan vägleda

inför beslut. Jag tror på att vi också kan få vägledning av Gud. Det kan vara till stor tröst och lättnad att låta Gud som har koll på allt här, nu och framåt, få blanda sig i vårt beslut. Då och då, och oftare hos somliga än andra, svarar Gud mycket tydligt genom tilltal eller tecken. Många gånger upplever vi dock tystnad från Guds sida även i de stunder då vi verkligen önskar hans åsikt. Kan det vara så att vi inte alltid hör när Gud talar till oss på ett eller annat sätt?

Så kan det nog vara ibland, men jag tror inte att så alltid är fallet. Kan det vara så att Gud struntar i oss individer när vi står inför vägval? Det tror jag inte utan jag tror på att Gud i högsta grad bryr sig om hur det går för oss och uppskattar att vi vill ha hans inblandning. Ibland när Gud inte ger oss det tydliga svar som vi frågar om, så tror jag det kan bero på att han litar på oss och litar på att vi själva kan fatta beslut i aktuell fråga och vilket val vi än gör så är han med och stöttar oss.

Vi får be och vi får tacka vår Gud att han är med oss varje dag och i alla beslut. Vi får tro att han tydligt sätter en stoppskylt framför oss om vi är på väg att fatta beslut som verkligen kan bli tokigt. Så får vi också be och tacka att Gud är med Syskonbandet i de riktningar som vi går efter de beslut som fattats.

Tina Hanson

Innehåll

Från verksamhetsledaren.....	2
Historisk resa genom Sörmland...	3
Kristen radio—IBRA Radio.....	5
Bönebrevet.....	7

Medlemsnytt.....	7
Frihet för de fångna.....	8
Boktips.....	11
Människan och djuren i Bibeln...	11
Redaktionsruta.....	12

Historisk resa genom Sörmland.

Som avslutning på Syskonbandets tisdagsträffar i Stockholm hade Maud och Olle ordnat en heldagsutflykt för oss och denna tisdag i slutet av april hade vår Herre låtit solen göra ett välkommet gästspel. Vi var ett drygt 40-tal syskonbandare och vänner som for iväg med buss i riktning mot södra Södermanland. På grund av trafikomläggningar fick vi litet extra tid att prata och umgås i den bekväma bussen. Vi fick även lyssna på Larseric Janson som berättade litet om sitt liv och sin tid som ansvarig på IBRA Radio under 70 och 80-talet. IBRA startades av pingströrelsen på 1950-talet och når idag ut med sina sändningar och sitt missionsarbete till ett 60-tal länder och på ett 100-tal språk. Vi fick bland annat ta del av dramatiska vittnesbörd från tacksamma kristna bröder och systrar från det forna sovjetunionen som i hemlighet hade lyssnat på IBRA's sändningar. I detta nummer av tidningen finns en separat artikel om IBRA Radio och dess historia.

S:t Botvids kyrka i Oxelösund var vårt första mål. Med kyrkmått mätt är detta en modern kyrka som uppfördes 1957. Kyrkan är byggd i betong med ett mycket högt torn med ett stort gyllene kors i toppen. Så här beskriver Oxelösunds församling själva sin kyrka: "Kyrkan syns på långt håll både från land, hav och från luften. Som en fyr visar

vägen för fartygen till sjöss vill kyrkan visa vägen till Gud och påminna om hans goda avsikter med oss. Stå där på berget och ständigt skydda livet, varna för livets risker och visa vägen till det goda livet som gjorts möjligt genom Jesus Kristus. Att kyrkan är byggd i betong har förundrat många. Ofta gömmer man betongen bakom puts eller plattor. I S:t Botvids kyrka framträder betongens egna värden - styrka, fasthet och äkthet." Här fick vi sjunga och fira andakt tillsammans och lyssna på en berättelse om kyrkan.

*Kaffe och smörgås på residenset.
Foto: Ronny Gilderskär*

Det anrika residenset i Nyköping och träff med landshövdingen i Sörmland, Bo Könberg, var nästa anhalt. I denna mycket vackra byggnad från 1809 belägen på stortorget i Nyköping var det elegant uppdukat med kaffe och smörgås till oss. När landshövdingen klev in i salen där vi satt stegade han direkt fram till vår Syskonbandsmedlem Gert Rosenkrantz och hälsade hjärtligt och igenkän-

nande! Det visade sig att Gert hade suttit i landstingsfullmäktige samtidigt som Bo Könberg var ordförande där och de hade mycket med varandra att göra under den perioden. Bo gav oss sedan en historielektion som började med Axel Oxenstiernas reformering av statsförvaltningen år 1634 fram till de uppdrag och funktioner som en landshövding idag har. Vi fick också ta del av en hemlighet, landshövdingen har ingen formell makt men eftersom de flesta tror att han har det så blir det också så i praktiken! Efter en avslutande frågestund överlämnade Maud en orkidé till landshövdingen och vi tackade för denna givande stund. Innan vi intog lunch på Stenbro salonger, som låg ett stenkast utanför Nyköping, gavs det tillfälle att promenera en liten stund i den vackra trädgården och det kändes som att våren hade hunnit litet längre här.

Paus i trädgården. Foto: Ronny Gilderskär

Det många förknippar Nyköping med är kanske Nyköpings gästabad. Det fick vi höra berättas om när bussen hade stannat vid Nykö-

pingshus som är en medeltida borg där en entusiastisk guide anslöt till vårt sällskap och på sjungande finlandssvenska berättade historien om gästabadet.

Kvar sedan den tiden finns en del höga och skrovliga murar som vi fick känna på.

Inspektion av muren. Foto: Ronny Gilderskär

Många syskonbandare känner till Kerstin Strindberg och hennes fantastiska historia om hur hon var med och startade upp en skola för blinda barn i Tanzania på 1960-talet. På hemresan fick vi höra Kerstin Carlid berätta litet grand om detta från den tid då hon under ett år fick vikariera för Kerstin Strindberg i skolan i Tanzania. Kerstin Strindberg har som vi tidigare berättat om gett ut en bok om sitt liv och "Glädjens skola" som vi hade med oss på bussen och dessa hade en strykande åtgång. Om du är intresserad av att beställa boken, hör av dig till kansliet eller läs om hur du beställer i nummer 3-2012 av medlemstidningen.

Ronny Gilderskär

Kristen radio – IBRA Radio.

Här kommer första artikeln i det som är tänkt som en serie om Kristen radio. Jag fick ett samtal med Larseric Janson som är en vän till Syskonbandet och som på olika sätt har medverkat och hjälpt till vid våra tisdagsträffar i Stockholm. Han har en gedigen bakgrund inom kristen radio och missionerande. 1973 blev han värvad av Sverre Larsson till Dagenkonsernen som vice VD och fick som huvuduppgift att bygga upp det rekonstruerade IBRA Radio som hade hamnat i ekonomiska bekymmer. Larseric hade tidigare varit ansvarig för det mycket populära kristna radioprogrammet "Ungdomens kväll" som sändes via Sveriges radio 1954-1967 och hade som mest fyra miljoner lyssnare.

IBRA sände på denna tid över kortvåg från Portugal och arbetade med att bygga upp lokala sändningar i många länder. På detta sätt har man fått tusentals och åter tusentals kontakter med lyssnare och uppföljningen av dessa har alltid varit ett stort och viktigt arbete för IBRA, att människor som har nåtts av budskapet ska kunna få möta andra kristna där de bor. Ett sådant vittnesmål berättar Larseric om från en blind Grekisk kvinna vid namn Anastasia.

– Det kom ett brev till IBRA Radios studio i Thessaloniki från en kvinna som ville ha 50 Nya Testamenten

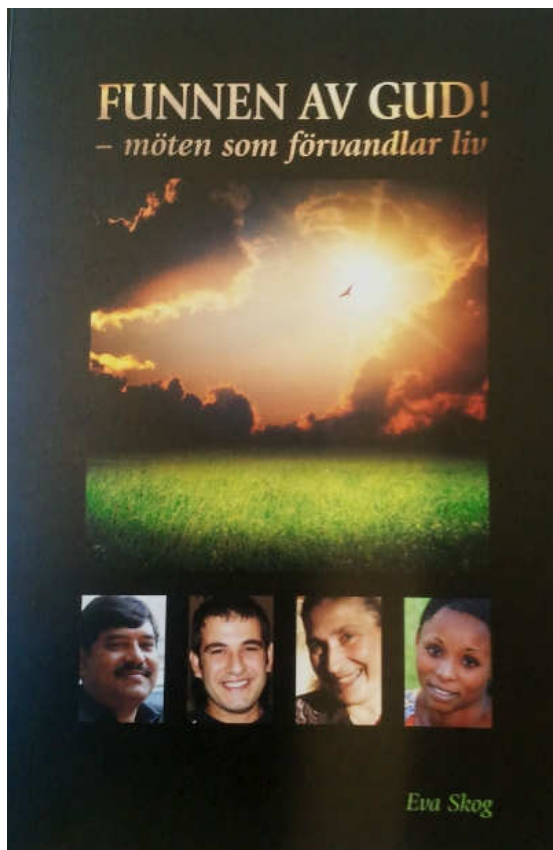
att dela ut. Kort därefter följdes det av fler brev med önskemål om flera testamenten. Den ansvarige mannen som jobbade på stationen blev nyfiken på vem denna kvinna var och åkte iväg med sin bil till den postadress han hade för att försöka få träffa kvinnan. När han kom fram till adressen gick han in i en affär och frågade efter Anastasia och då är det en kvinna i butiken som utbrister: Du är ju rösten på berget! Han fick då träffa Anastasia och höra hennes historia.

Hon hade fått besked om att hon hade fått cancer och hon hade beslutat att ta sitt liv. Hon kom över en flaska med gift och tog med sig sin radio och gick upp på ett berg. Hennes plan var att dö lyssnandes till vacker grekisk musik. I stället hör hon ur radion en röst som säger: Du som har det svårt just nu, Gud bryr sig om dig! Hon kände sig träffad och lyssnade vidare. Detta ledde till hennes frälsning och hon blev brinnande för att få berätta för sina medmänniskor om Jesus Kristus. Hon kontaktade därför radiostationen och började dela ut Nya Testamenten till alla i hennes by. Därefter åkte hon med båt till grekiska och turkiska öar i närheten och hon satt även utanför den Ortodoxa kyrkan och delade ut Testamenten.

IBRA´s historia är full av liknande vittnesbörd och några av dessa har nyligen samlats i en bok: "Funnen av Gud! – möten som förvandlar liv".

(Boken, endast i tryckt version, kan

du få mot löfte om valfri gåva, liten eller stor, om du mailar info@ibra.se eller ringer 08-608 96 16.)

Fröet till det som idag är IBRA Media såddes 1948, när Sveriges Radio beslutade att med omedelbar verkan avstänga pingstvännerna från fortsatt medverkan i radion. Det var en radiogudstjänst från Filadelfia i Stockholm som utlöste händelseförloppet. Man berättade att Gud hade helat en svårt sjuk person, som i en tidigare gudstjänst varit föremål för förbön. Förbönen hade ingen reagerat på, men när man nu berättade om att ett helande ägt rum, blev det liv i luckan! Kan man verkligen påstå att Gud botar sjuka? Debatten som

följde ledde till att statsägda Radiotjänst förbjöd pingstvännerna att sända sina gudstjänster i radion. Då föddes tankarna på att starta en egen radiostation. Efter många försök och motgångar började det nybildade företaget IBRA Radio – International Broadcasting Association – att sända sina program från en kortvågssändare i Tanger, Nordafrika (i dagens Marocko) den 29 juli 1955. På senare delen av 50-talet sände IBRA svenska program flera timmar varje dag. Det var samhällsprogram, barn- och ungdomsprogram, musikprogram och gudstjänster. Idag är det kanske svårt att förstå hur stort det här var på den tiden, men nyheten om pingstvännernas radio spreds som en löpeld över hela Norden.

Lyssnarbrev som strömmade in vittnade om att människor fick möta Gud, och bli frälsta, där framför sina radioapparater. Kristenheten i Sverige hade fått en helt ny möjlighet att nå ut med evangeliet. På mycket kort tid blev IBRA en känd radiostation, både hos den svenska befolkningen och internationellt. Ända från starten var IBRA ett missionsföretag med målet att nå ut med evangeliet till stora folkskaror. Efter bara några år sände man på hela 23 språk från Tanger i Nordafrika.

Idag sänder man inte bara via radio utan gör egna TV-produktioner och sänder även via satellit och Internet.

I huvudsak inriktar man sig på att

nå de som tillhör världsreligionerna; Muslimer, Hinduer och Buddister, i den prioritetsordningen.

Just nu håller man på och spelar in TV-dramatiseringar efter ett koncept av missionären David Watson kallat "Discovery Bible Studies". De predikningar som sänds ut via olika media brukar vara fokuserade på frälsningen. I Uganda ville man även prova på att sända ut predikningar om dopet under sommaren 2011. Man bestämde även ett datum för dop vid Victoriasjön och det kom 3700 människor som lät döpa sig! Vid en uppföljning efteråt visade det sig att 80 % fortsatte att gå till lokala församlingar. Över Turkiet sänder man via satellit egenproducerade TV-program och som resultat har man sett många som blivit frälsta och hemförsamlingar har startats.

2009 sände man på 98 språk och hade cirka 42,5 miljoner faktiska åhörare och fick respons från 628000 människor som på olika sätt hörde av sig. Program på Arabiska, Farsi och Turkiska kan man hitta på www.ibraplay.org. Svenska program sänds genom systerorganisationen TV Inter som finns på www.tvinterplay.se.

Ronny Gilderskär

(denna artikel bygger på intervjuer med Larseric Janson samt Martin Rudenlöv på IBRA Media och fakta från www.ibra.se)

Bönebrevet

Vår medlem Ulrika Bergman sänder sina hälsningar och vill att vi ber för henne. Hon har under hela våren haft daglig hög feber och sedan mars början har hon varit inlagd på sjukhus. Flera påföljande sjukdomar och komplikationer har lett till att hon tvingats vistas i infektionsriskfritt rum isolerat från andra. En operation har hon nu genomgått och flera behandlingar. Hon är illa därän. Vi hjälps åt och tar med oss Ulrika i tanke och bön

Medlemsnytt

Nya medlemmar

Therese Pettersson, Saltsjöfors
Maud Söderlund, Stockholm

Ny stödjande medlem

Kaj Fjellving, Norsborg

Till fridens hem

Emilie Herrburth, Linköping
Lage Eriksson, Norsjö

Bild på en glad Emilie i solskenet, då hon var med på Syskonbandets ungdomsläger på Nyhem sommaren 2009.

Frihet för de fångna

I ett tidigare nummer av medlems-tidningen fick vi ta del av Narola Olssons tankar om det äventyr hon stod inför: att bo och arbeta i Indien under 1,5 år med en organisation som jobbar mot människohandel och prostitution. Narola har nu varit hemma några månader och jag var väldigt nyfiken på hur det hade varit. Jag ringde upp Narola och bad henne berätta och här är hennes egen berättelse om tiden i Indien.

*Flicka som tigger på gatan i Mumbai.
Foto: Narola Olsson*

Varje morgon tränger vi alla in oss i en obetydlig lägenhet i ett obetydligt bostadsområde i miljonstaden Mumbai som ligger på Indiens västkust. Alla kan inte få en sittplats, utan längst med väggarna får folk sitta på kollegornas skrivbord och den som kommer sent får snällt stå i dörrposten till det angränsande rummet och enbart lyssna till morgonens talare. Efter andakten är det dags att ta upp dagens böneämnen. En av våra advokater Renita ber om förbön då hon ska till domstolen för att för-

hoppningsvis få domen i ett av våra mest utdragna ärenden. Det har varit en lång process, domen har blivit uppskjuten under de senaste två månaderna och själva ärendet har pågått i flera år. Varje morgon, sedan domaren sa att han skulle ge domen för två månader sedan, har vi samlats och bett för en fällande dom och att vi ska få se rättvisa ske för de kvinnor som vi företräder. Så gör vi också den här morgonen.

Renita lämnar kontoret efter morgonsamlingen och vi andra önskar henne lycka till, utan att egentligen våga tro att idag är dagen då domen verkligen ges. Men, så efter lunch ringer en bubblande glad Renita, hela avdelningen flockas runt mobilen och högtalarfunktionen slås på. Det går knappt att höra vad Renita säger så glad är hon. Domen utlystes och domaren som aldrig tidigare dömt något gav förövarna 5 års fängelse! Inte nog med det, de två kvinnor som vittnat i rätten blir också tilldelade ekonomisk kompensation för deras tid i bordellen. Vi är alla i lite lätt chock över att domen kom och att den blev så sträng. Det känns som en ketchup-effekt! Jag försöker förklara det för mina indiska kollegor, men betydelsen tappas bort någonstans i översättningen till engelska och den allmänna glädjeyran. Innan Renita lägger på säger hon fyra ord som jag aldrig kommer att glömma; "All ära till Jesus!". Under de senaste månaderna har

jag fått arbeta tillsammans med Renita och våra kollegor på organisationen International Justice Mission, vilket kan översättas till internationella rättvise missionen. Precis som organisationens namn antyder så arbetar man för att rättvisa ska ske. På kontoret i Mumbai så betyder det att vi företräder kvinnor som utsatts för människohandel (trafficking), det vill säga kvinnor som blivit förda till Mumbai mot sin vilja i syfte att säljas för prostitution.

I andra länder där organisationen finns arbetar man med andra typer av grova kränkningar av mänskliga rättigheter. Grunden för arbetet utgår från Guds egen befallning om att vi ska göra rättvisa och hjälpa varandra och precis som Renita uttryckte sig så vill vi att all ära ska gå till Jesus.

Jag vet inte om du varit i Indien någon gång, men det bästa sättet jag vet att beskriva detta jätteland är att säga att precis allt finns där. Det spelar ingen roll vilken tokig historia du hört, det skulle inte förvåna mig om det hänt i Indien.

På samma sätt är det med jättestaden Mumbai, någonstans runt 15-20 miljoner människor bor här och det finns verkligen människor från alla sorters bakgrunder. Jag vet knappt hur jag ska beskriva alla ljud från bilar, bussar, rickshawor (taxi-tre-hjulingar), djur och människor som samsas huller om buller på gatan. För att inte tala om alla dofter, både ljuvligt goda dofter och

dofter från de öppna kloakerna. Mitt i allt detta så finns det människor som grovt utnyttjar andra människor genom att tvinga dem att prostituera sig.

Sheela var just en sådan kvinna, hon kom till Mumbai för att söka arbete för att kunna försörja sin familj. Istället blev hon lurad, neddrogad och vaknade upp i en bordell. En natt, som vilken som helst, kom det en man till henne. För bara några kronor hade han köpt en halvtimme av hennes natt, men istället så ville han bara sitta och prata.

Marknad i Mumbai. Foto: Narola Olsson

Mannen frågade vart ifrån hon kom och om hon ville lämna bordellen. Sheela berättade om alla de män hon tvingas träffa varje natt, hur männen misshandlar henne och hur hennes "bordellmamma" skriker och slår henne om hon vägrar att vara med en man. Sheela berättar hur hon är under konstant bevakning, till och med när hon är på toaletten följer någon med för att hon inte ska

smitta. Hon berättar att det enda solljuset hon sett under de senaste åren är mellan gallret på sitt fönster. Mannen som hon berättar allt detta för jobbar för International Justice Mission. Genom en dold kamera filmas hela mötet med Sheela och efter att deras möte spelats upp på kontoret bestämmer vi oss för att kontakta polisen så att vi kan befria Sheela och hennes vänner i bordellen. Polisen är villig att samarbeta och en eftermiddag slår man till på bordellen där Sheela bor. Ibland är det svårt för kvinnorna att förstå att det finns ett liv utanför bordellen, men Sheela är överlycklig när hon får lämna bordellen och för första gången på flera år får känna solens värme mot sitt ansikte.

Även om Sheela nu är fri från bordellen är det mycket arbete som ligger framför. Dels så ska hon genomgå ett antal undersökningar för att se hur hon mår. Det är inte ovanligt att kvinnor som funnits i prostitution bär på sexuella sjukdomar, är undernärda och bär på såväl fysiska som psykiska sår. Efter som Sheela levte i bordellen under ett antal år är hennes bagage tungt, hon har bland annat HIV och måste äta medicin resten av sitt liv. Det råder också stor osäkerhet kring Sheelas familj, den familj som hon lämnade för att kunna försörja. Kommer de att vilja ta emot henne efter alla dessa år och kommer vi att kunna hitta dem igen? Det tar en hel natt med tåg och sedan ytterligare en dag med buss

för att komma till Sheelas familj. Mitt ute i ingenstans i en liten by bor hennes mamma, syster och systers familj. Jag och min kollega kommer dit på eftermiddagen, efter ett antal timmars förseningar. Vi går upp till huset och min kollega presenterar oss. Jag förstår inte allt som sägs, men glädjen i Sheelas mammas och systers ansikten överskrider alla språkhinder. Deras dotter/syster som de trodde var död ska få komma hem igen!

I Lukasevangeliets 4:e kapitel berättas det om hur Jesus en gång undervisade. Han talade om hur den Helige Ande är över honom och hur han är kallad att predika glädjens budskap för de fattiga, ropa ut frihet till de fångna och syn för de blinda, för att ge de betryckta frihet och predika ett nådens år från Herren. Jag brukar tänka på de här verserna när jag försöker summera mina månader i Indien. Även om Indien i sig är en fantastisk upplevelse så är den allra största upplevelsen att få vara med och "predika glädjens budskap". Att få vara med och ropa ut frihet till kvinnor som Sheela och att få erbjuda dem ett nådens år från Herren.

Narola Olsson, stödjande medlem i Syskonbandet.

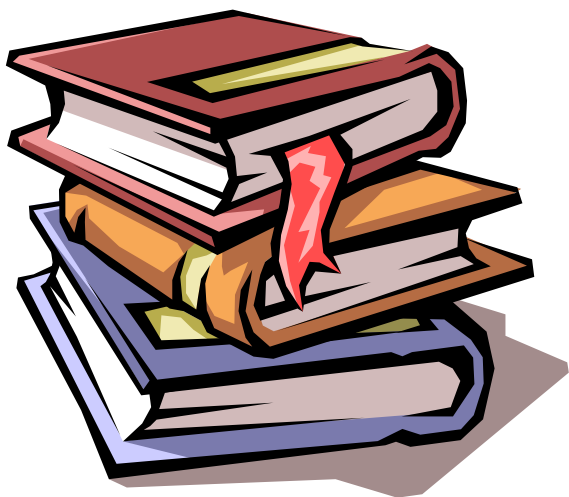
(Sheela heter självklart något annat i verkligheten.)

Läs gärna mer om International Justice Mission på deras hemsida; www.ijm.org)

Boktips

Varje varelse ett Guds ord: omsorg om djuren som kristen andlighet av Annika Spalde & Pelle Strindlund.

Jordens herrar: slaveri, djurförtryck och våldets försvarare av Pelle Strindlund.

Maria Selberg tipsar om dessa två omskakande böcker. Författarna är Kristna djurrätts- och fredaktivister och har varit medförfattare i flera böcker om ickevåld, civil olydnad, djurrätt och livsstilsfrågor. Båda författarna (som är gifta med varandra) har deltagit i aktioner mot t.ex. vapenexport och har för detta fått sitta av flera fängelsestraff. Annika Spalde blev av Tidningen Dagen placerad på deras lista över 100 bra förebilder 2008, med motiveringen: "Sveriges mest aktiva diakon. Nöjer sig inte med att fördöma orättvisor i samhället. Hon agerar mot dem, för att få andra att få upp ögonen." Maria tycker böckerna har en positiv och ödmjuk ton som inbjuder till en annan livsstil utan att vara dömande.

I boken "Jordens Herrar" jämför författaren argumenten för dagens djurförtryck med argumenten för slaveriet av människor på 1700- och 1800-talet. Han visar på omfattande och djupgående likheter: hur slavarna och djuren hanteras, hur förtrycket legitimeras och hur de som kritiserar exploateringen bekämpas.

Boken "Varje varelse ett Guds ord" är en samling texter som vill visa på människor som berörts av djurs lidande och som på olika grunder valt att kämpa för djurens rätt från tidig kristen tid till idag. De menar att ett sätt att leva ett moraliskt gott liv på är att även inkludera djuren i sin medkänsla med allt levande. Som en röd tråd genom boken löper deras egna dagboksanteckningar.

Bägge böckerna finns som talböcker hos TPB och "Jordens Herrar" även på punktskrift.

Ronny Gilderskär

Människan och djuren i Bibeln.

Det latinska namnet för människa, Homo sapiens, betyder ordagrant "vis människa" och syftar till att vi kan förstå konsekvenserna av våra handlingar på ett djupare plan än djuren. Vad ger det oss för ansvar gentemot djuren och vad har Bibeln att säga om det?

Redan i skapelseberättelsen så står det klart att djuren är de varelser som står närmast människan då de skapas på den femte dagen och därefter människan: "Må de

råda över fiskarna i havet och över fåglarna under himmelen och över boskapsdjuren och över alla kräldjur som rör sig på marken" (1 Mos 1:26). Vi står alltså i någon mening "över" djuren och är de mest värdefulla skapelserna vilket även understryks i bergspredikan: "Se på himlens fåglar, de sår inte, skördar inte och samlar inte i lador, men er himmelske fader föder dem. Är inte ni värda mycket mer än de?" (Matt 6:26).

Vad finns det skrivet om hur vi ska förhålla oss till djuren i Bibeln? När Jesus diskuterar sabbatsreglerna i Lukasevangeliet säger han:

"Om någon av er har en son eller en oxe som faller ner i en brunn, drar han då inte genast upp dem, även om det är sabbat?" (Luk 14:5). Jesus säger också: "Säljs inte fem sparvar för två kopparslantor? Men ingen av dem är glömd av Gud." (Luk 12:6).

Från Gamla Testamentet finns det välkända exemplet med Bileam som slår sin åsna och Guds ängel låter åsnan själv säga: "Vad har jag gjort dig? Det är tredje gången du slår mig." (4 Mos 22:27).

I ordspråksboken står det i kapitel 12: "Den rättfärdige sörjer för sina djur, men den ondes omsorg är

grymhet."

Personligen vill jag gärna kalla mig djurvän och vet hur nära relation man kan få med t.ex. en hund vilket jag har haft två stycken. Jag vet också hur oerhört tungt det kan vara att förlora ett husdjur. Det är mänskligt och lätt att hamna i fällan att översätta sina egna känslor på ett djur och på det sättet "förmänskliga" det. Jag tror inte det är bra vare sig för människan eller för djuret. Ett husdjur, som en hund, mår allra bäst av att vara en i flocken med en tydlig ledare och behöver kärlek, fostran och motion för sitt välbefinnande.

Vi kan också lära oss av djurens förmåga att leva i nuet och inte gå omkring och älta gamla oförrätter. Jag upphörde aldrig att förvånas över min senaste hunds dagliga glädjeexplosioner över att det var en ny dag och att vi skulle gå på promenad!

Vi är alla Guds skapelser och Bibeln visar oss att vi ska visa varandra den största kärlek, respekt och omsorg, såväl till människorna, som till djuren och vår natur!

Ronny Gilderskär

Syskonbandet

Medlemstidning för Kristna synskadades förening Syskonbandet.

Utkommer i punktskrift, svartskrift och på Daisy. Maj 2012.

Adress: Syskonbandet, Gotlandsgatan 46, 5 tr, 116 65 STOCKHOLM.

Ansvarig utgivare: Anita Örum. Redaktör: Ronny Gilderskär.

Telefon, kansli och redaktion: 08-641 30 45, 641 30 95.

E-post: kansliet@syskonbandet.se eller redaktion@syskonbandet.se

Hemsida: www.syskonbandet.se Plusgiro 3 64 49-7 Bankgiro 342-9552